

14de JAARGANG, NR. 263
12 SEPTEMBER 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Ivo Perelman, Manolo Cabras,
 Joe Lovano, Tim Ray, Moker,
 Nobuki Takamen, Brad Mehldau,
 Steven Kirby e.a.

11 JAZZ OP DE PLANKEN

Jazz Middelheim, Sander Baan,
 ZomerJazzFietsTour e.a.

EN VERDER:

19 New York Calling (Roos Plaatsman)

20 Bestsellers en tips Jazzcenter

JAZZFLITS 264 staat 3 OKTOBER 2016
 op onze website <http://www.jazzflits.nl>

JAZZNIEUWS

**Nieuwe Groningse
 jazzprijs voor jong talent**

Eind november wordt een nieuwe Groningse prijs voor jong jazztalent voor het eerst uitgereikt. De prijs, de Cantina Music Award, is een initiatief van de Stichting Jazz in Groningen en atelier Il Sole in Cantina, dat ook platen uitbrengt op het label Cantina Records. Jonge muzikanten die 'avontuurlijke' muziek maken en 'de grenzen van de jazz durven opzoeken' kunnen zich tot 9 oktober aanmelden. Uit vijf voorronden komen de finalisten rollen. Die laten op 24 november van zich horen. Die dag wordt er gejureerd door de saxofonisten Mete Erker, Ben van Gelder, gitarist Reinier Baas en Jazzflits-medewerker Herman te Loo. De winnaar van de Award mag een cd maken.

Laren Jazz Award voor Joris Roelofs

Rietblazer Joris Roelofs heeft 3 september tijdens het festival Laren Jazz de Laren Jazz Award 2016 ontvangen. "Een eer", aldus Roelofs in de Gooi en Eemlander, "ook omdat Co de Kloet en Frits Landesbergen in de jury zitten. Van Frits heb ik mijn eerste grote gig gekregen in een Benny Goodman Tribute. Daar heb ik toen veel van geleerd." Joris Roelofs is onder meer leider van de saxofoonsectie van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Hij won in 2004 de Deloitte Jazz Award en verzorgde dit jaar de compositieopdracht van het North Sea Jazz Festival. Roelofs is verder hoofdvakdocent (bas)klarinet aan het Conservatorium van Amsterdam. De Laren Jazz Award wordt sinds 2003 jaarlijks toegekend aan een jonge Nederlandse talentvolle jazzmusicus.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Toots Thielemans tijdens zijn laatste optreden op Jazz Middelheim in 2013. (Foto: Tom Beetz)

TOOTS THIELEMANS (94) OVERLEDEN

Gitarist, mondharmonica-speler en componist Toots baron Thielemans is op maandagochtend 22 augustus in zijn geboortestad Brussel overleden. Hij was 94 jaar oud.

Thielemans was een musicus van formaat. In 1952 vertrok hij naar de VS. Hij werkte samen met tal van jazzgroten, onder wie saxofonist Charlie Parker en pianist George Shearing. Ook als studiomusicus was hij veelgevraagd. Thielemans werkte samen met onder anderen klarinettist Benny Goodman, zangeres Ella Fitzgerald, orkestleider Quincy Jones, pianist Bill Evans, gitarist Pat Metheny en de popsterren Billy Joel en Paul Simon. Toots Thielemans was in Nederland bij het grote publiek bekend door zijn bijdrage aan de soundtrack van de film 'Turks Fruit' en de herkenningmelodie van de televisieserie 'Baantjer'. Zijn compositie 'Bluesette' is wereldwijd bekend en een evergreen. Hoe veelzijdig Thielemans was blijkt wel uit de volgende kop in het Amerikaanse blad People: 'Jazz Legend Famous for the Sesame Street Theme, Dies at 94.' Toots Thielemans is begraven in zijn woonplaats.

NIEUWS

Guus Janssen en Teo Joling maken muziektheatervoorstelling

Op muziek van Guus Janssen en met in de hoofdrol stemkunstenaar Greetje Bijma trekt deze maand een muziekvoorstelling onder de naam 'De droom van Wilfsit' door het land. Als de non Wilfsit voert Bijma de bezoeker door duizend jaar Nederlandse muziekgeschiedenis. Aan de voorstelling werken ook trombonist Wolter Wierbos en acteur Teo Joling mee. Zie ook: www.wilfsit.nl.

Wadada Leo Smith krijgt Award en 25.000 dollar

Trompettist-componist Wadada Leo Smith (74) heeft een Hammer Museum's 2016 Mohn Career Achievement Award ontvangen. Hij krijgt 25.000 dollar als waardering voor zijn muzikale loopbaan. De prijs bekroont zijn 'outstanding achievements as a musician, his influential work as a teacher and a mentor for younger artists in Los Angeles', aldus de jury. Eerder dit jaar ontving Smith al de Doris Duke Artist Award en een eredoctoraat. Het Hammer Museum is gevestigd in Los Angeles.

Wilfried de Jong op theatertournee met Bruut!

"Met de zeer goede band Bruut! maak ik een voorstelling. Nieuwe verhalen, gecombineerd met hun muziek. Tour in september, oktober, november", aldus programmamaker-schrijver Wilfried de Jong op zijn website. Hij liet zich door hun muziek inspireren tot het schrijven van verhalen over de onzichtbaren van de stad. Hij draagt ze voor in een energieke, theatrale stijl. De voorstelling gaat 15 september in Delft in première.

Nieuw internationaal jazzfestival in Nijmegen

Van 26 tot en met 30 oktober vindt voor het eerst het Internationaal Jazz Festival Nijmegen plaats. Voor dit festival stond het festival Jazz International Rotterdam model. Dat vindt op hetzelfde moment plaats. De twee festivals werken samen. Rotterdams jong talent treedt op in Nijmegen en andersom. In Nijmegen staan verder onder anderen saxofonist Ben van Gelder, trompettist Eric Vloeimans en de nieuwe formatie Aziza (met Dave Holland, Lionel Loueke, Eric Harland, Chris Potter) op het programma.

13 JAAR JAZZFLITS 01 09 2003 – 01 09 2016

PODIA

35ste FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM TREKT RECORDAANTAL BEZOEKERS NAAR ANTWERPEN

De 35ste editie van Jazz Middelheim (12 tot en met 15 augustus 2016) is afgeklokt op een absoluut bezoekersrecord van 21.000 bezoekers (5.000 meer dan vorig jaar) en drie uitverkochte avonden. De grote publiekstrekkingen waren componist Ludovico Einaudi en de zangeressen Patti Smith en Melanie De Biasio. Onze medewerker Jean Schoubs maakte op 14 augustus de bovenstaande foto van saxofoniste Tineke Postma. Zij trad op met zangeres Tutu Puoane. Een uitgebreid festivalverslag van Tom Beetz staat op pag. 16 van deze Jazzflits.

FRANK VAN BOMMEL OPENT JAZZSEIZOEN BIMHUIS MET NIEUW KWINTET

Op 2 september opende het Bimhuis zijn deuren voor een nieuw jazzseizoen. Proostend met prosecco mocht het kwintet van pianist Frank van Bommel het spits afbijten. Dit kwintet was net zo nieuw als het Bimhuisseizoen. Met een verrassende bezetting waarin Tobias Delius en Joris Roelofs op tenorsaxofoon, klarinet en basklarinet, Paul Berner op bas en Han Bennink aan de drums, werd een schitterend programma gemaakt met stukken van Mal Waldron (een groot deel van diens befaamde plaat *The Quest*), Dick Twardzik, Eric Dolphy en eigen stukken die daar niet voor onderdeden. Het kwintet is een verfrissende en hard swingende aanwinst met een unieke klankkleur waarvan te hopen is dat ze nog op veel podia te horen zullen zijn.

Tekst en foto: Tom Beetz

NIEUWS

Nieuwe cd Kim Hoorweg in de maak

Zangeres Kim Hoorweg werkt aan een nieuwe cd. Ze wordt daarop begeleid door Niels Broos - afkomstig uit de Kyteman-'factory' - achter de toetsen, Glenn Gaddum jr. als bassist en Joost Kroon op drums. De plaat zal aan het eind van het jaar of begin volgend jaar worden gepresenteerd.

Jack DeJohnette krijgt Preis der deutschen Schallplattenkritik

In de categorie jazz is de 'Preis der deutschen Schallplattenkritik 2016/3' toegekend aan de albums 'Early Discoveries' van Albert & Emil Mangelsdorff en 'In Movement' van Jack DeJohnette, Ravi Coltrane en Matthew Garrison. De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten die met de Preis het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen wil attenderen.

Rogier Telderman maakt uitgebreide Poolse clubtour

Eind deze maand vertrekt de Tilburgse pianist Rogier Telderman met zijn trio naar Polen voor een uitgebreide clubtour. Zij doen onder meer de 12on14 club in Warschau, de Blue Note in Poznań, Piec' Art in Kraków en jazzclub Vertigo in de Europese culturele hoofdstad Wrocław aan. Telderman werd voor de concertreis benaderd door MMusic, een stichting die de culturele uitwisseling tussen Nederland en Polen bevordert. In juli was Telderman voor het eerst te gast in Polen, tijdens het jazzfestival Wschód Piekna. "Polen leeft voor de jazz! Niet alleen wordt onze muziek goed ontvangen. Er wordt fantastische nieuwe muziek gemaakt, die ons land maar mondjesmaat bereikt", aldus de pianist.

Boek ter gelegenheid van vijftig jaar Vanguard Jazz Orchestra

Begin volgend jaar verschijnt een boek over het Thad Jones, Mel Lewis en Vanguard Jazz Orchestra. Het beschrijft de geschiedenis van '50 Years At The Village Vanguard'. De auteurs Dave Lisk en Eric Allen kregen inzage in archieven die tot nu toe voor anderen gesloten bleven. Het boek wordt geïllustreerd met honderden foto's. De schrijvers hebben met tientallen musici gesproken, onder wie huidige en voormalige orkestleden. Ook spraken ze met experts als Maria Schneider, Bob Mintzer en Darcy James Argue. In het boek passeren verder alle leden en de 33 platen van het orkest de revue.

COR BAKKER LANGS DE THEATERS MET IVO JANSSEN EN FAY CLAASSEN

Vlnr: Cor Bakker, Fay Claassen, Ivo Janssen. (Foto: Stef Nagel)

Vanaf 13 september trekt pianist Cor Bakker langs 22 theaters met pianist Ivo Janssen en zangeres Fay Claassen. Het is de vijfde keer dat Bakker onder de noemer 'Cor Bakker ontvangt' toert. Eerder ontving hij Brigitte Kaandorp, Mike Boddé en Louis van Dijk. Klassiek pianist Janssen was ooit een leerling van Bakker. In het programma waagt hij zich onder meer aan werk van pianoreus Art Tatum.

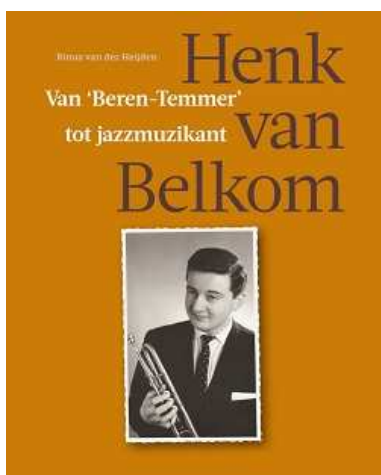
NEDERLANDSE MUSICI OP JAZZEXPEDITIE NAAR ZUID-AFRIKA

Hermine Deurloo. (Foto: Joke Schot)

Medio deze maand reizen dertien Nederlandse musici naar Zuid-Afrika in het kader van een internationale jazzuitwisseling onder de naam Jazzexpeditie. Ze spelen onder meer tijdens het Joy of Jazz Festival in Johannesburg. Zangeres Ntjam Rosie zal daar optreden met onder anderen mondharmonica-speler Hermine Deurloo, bassist Jasper Somsen en pianist Christian Pabst. Zij brengen het programma 'Dutch Roots'. Daarnaast spelen Deborah J Carter en Paul van Kessel delen uit het theaterprogramma New York Round Midnight, met trompettiste Ellister van der Molen, saxofonist Florian Wempe en pianist Sebastiaan van Bavel. Er worden ook concerten gegeven in de Orbit Jazz Club en het Afrikan Freedom Station in Johannesburg. Saxofonist Rolf Delfos is musical director tijdens de expeditie. In mei speelden tien Zuid-Afrikaanse muzikanten als onderdeel van de uitwisseling op Rabobank Amersfoort Jazz.

JAZZ OP PAPIER

Rinus van der Heijden.
Henk van Belkom: van 'Beren-temmer' tot jazzmuzikant.
 [Tilburg : eigen uitg.], 2015.
 151 pag. : ill. ; 29x24 cm.
 prijs 23,90 euro incl. porto, te bestellen via tel. 06 23 890 280

Gerard Bielderman.
'Pam' Pameijer discography.
 Zwolle : [eigen uitg.], 2015.
 60 pag. : ill. ; 21 cm.
 (Swingin' Americans ; 35).
 geniet.
 Prijs 6,75 euro excl. porto, te bestellen via email gerard.bielderman@telfort.nl, of <http://gerardsdiscos.iimdo.com/>

WELKOM BIJ VAN BELKOM

Zijn ouders hadden een winkel in serviesgoed, een zakengezin derhalve, maar muziek was een allesoverheersend thema en het was een huisje-van-houd-aan. Kortom, alle factoren waren aanwezig dat Henk van Belkom opgroeide als iemand met een zakelijk inzicht die gemakkelijk contacten maakte en in de muziek van alle markten thuis was. Hij leerde tal van instrumenten te bespelen, maar bekwaamde zich toch vooral op de trompet. Met gitarist Leo Verstedden richtte hij in 1957 de South Jazzband op en was er zestig jaar lang de leider van. Bovendien was hij een veelgevraagde invaller in tal van andere bands.

Vanwege de centrale rol in de Tilburgse gemeenschap wijdde auteur Rinus van der Heijden in zijn opus over de jazzbeoefening aldaar tien pagina's aan de band en zijn leider. Van dezelfde auteur is er nu een aparte uitgave verschenen, dat als een soort uitvergroting gezien kan worden van genoemd hoofdstuk. De ondertitel verwijst naar de rol van berentemmer die Henk vervulde in een sketch op de lagere school: zijn belangstelling voor het podium was gewekt.

Een aanzienlijke bijdrage vormen de ruim twaalf interviews die de beide medewerkers Ruud Erich en Jan van Rijthoven hielden: met zoon en dochter, leden van de band, enkele collega's, onder wie Joep Peeters en Frits Kaatee, en een paar vrienden. Als laatste is Harrie Vermeer aan het woord, over de vele jazzevenementen die in zijn hotel-restaurant De Postelse Hoeve hebben plaatsgehad. Ieder krijgt vier pagina's, waaronder een paginagroot portret van fotografe Gemma van der Heyden. Maar in elk hoofdstuk blijft het focus gericht op de hoofdpersoon. Daartussendoor lopen de eigenlijke biografie van Van Belkom en dat van de band, de laatste tot ongeveer halverwege het boek. Verder is er op de oneven pagina's een 'tijdsbalk', die evenwel niet synchroon loopt met het verhaal. Alsof de belevenissen nog niet smeuïg genoeg zijn duiken er hier en daar nog wat anekdotes op, waarbij die over het reisje met de trein overigens een dubblure is. Een discografie en ruim honderdvijftig foto's ronden het boek af. De veelsoortige inhoud staat, dankzij de vormgeving van Hans Lodewijx, een duidelijk overzicht gelukkig niet in de weg. Een liefdevol gemaakt boekwerk over een kundig musicus en een aimabel persoon.

PAM

Pam staat voor Pameijer. Officieel is het Cornelis Hans Pameijer, met nog een rijtje titels erachter. Zijn huidige status is emeritus hoogleraar van de University of Connecticut, School of Dental Medicine. Al gedurende zijn studie tandheelkunde in Utrecht bezocht de amateurdrummer een aantal malen de States. De ervaring, daar opgedaan, deed hem in 1969 besluiten te emigreren. In traditionele jazzkringen maakte hij al gauw naam als de aanvoerder van de (New) Black Eagle Jazz Band. De band deed zo'n honderdveertig maal mee aan platensessies, in de studio, op festivals, in Amerika en in Europa.

Gerard Bielderman heeft ze nu op papier vastgelegd op zijn vertrouwde en verzorgde wijze. Opvallend is dat de band in de veertig jaar van zijn bestaan weinig mutaties heeft gekend: vijf van de zeven leden zijn er vanaf het begin bij geweest. Bij een nadere bestudering van het repertoire blijkt dat een van Pameijers verdiensten het opsporen van vergeten stukken is, deze af te stoffen en er een nieuwe glans aan te geven.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

MANOLO CABRAS QUARTET

Melys in Diotta

El Negocito

Bezetting:

Jean-Paul Estiévenart (tp),
Nicola Andrioli (p),
Manolo Cabras (b, comp),
Marek Patrman (d).

Wie 'Lena' opzet, de vierde track van 'Melys In Diotta', denkt misschien een verloren gewaand nummer van 'Kind of Blue' te horen. Het kwartet van de Italiaans-Belgische bassist Manolo Cabras is goed in het neerzetten van een ingetogen sfeer, zeker wanneer trompettist Jean-Paul Estiévenart de Harmon-demper in zijn trompet steekt. Maar er is veel meer te genieten op de pas tweede cd als leider van Cabras, een veel gevraagd sideman bij onze zuiderburen. De leider heeft namelijk een goede hand van schrijven en hij zoekt naar andere vormen dan het afgekloven thema-solo's-themamodel. Een mooi intro (zoals zijn eigen inleiding tot 'Inevitabilmente') of een stukje improvisatie waaruit een compositie komt bovendrijven ('Ciaccacciacchi') zijn een paar voorbeelden. Voor de variatie heeft Cabras ook een aantal pittige uptempo-stukken geschreven, zoals 'E.R.G.O.', dat enige gelijkenis vertoont met Thelonious Monks 'Skippy'. Het pleit voor het kwartet dat de muzikanten bij deze tempi niet gaan jakkeren, maar er net zo goed de rust voor nemen als voor een ballad, zoals het eerder genoemde 'Lena'. Drummer Marek Patrman is hierin een belangrijke factor, want het is in alle stukken duidelijk dat hij en Cabras een langlopende muzikale partnerschap hebben. Pianist Nicola Andrioli, ten slotte, laat horen waarom grote namen als Philip Catherine en Mimi Verderame voor hem kozen. Hij is ritmisch én harmonisch sterk en zet elegante solo's neer.

Herman te Loo

Luister hier naar het titelnummer van de cd:

<http://elnegocito.bandcamp.com/album/melys-in-diotta>

JOE LOVANO QUARTET

Classic! Live At Newport

Blue Note

Bezetting:

Joe Lovano (ts),
Hank Jones (p),
George Mraz (b),
Lewis Nash (d).

Op de 'nieuwe' cd van saxofonist Joe Lovano staat een opname die op 14 augustus 2005 tijdens het Newport Jazz Festival werd gemaakt. Hij had toen pianist Hank Jones, bassist George Mraz en drummer Paul Motian in zijn kwartet. De helft van de zes stukken op het album staat dan ook op de cd 'Joyous Encounter' van dat kwartet uit 2005. 'I'm all for you' komt van een eerdere cd met dezelfde naam (2004). Het openingsnummer 'Big Ben' is ook te horen op de cd 'Streams Of Expression' een nonet-cd uit 2006. En een andere versie van 'Kids are pretty people' staat op de duo-live-cd 'Kids', waarop Lovano samen met Hank Jones musicert (2007).

De gezegende pianist Hank Jones in volle glorie

Op 'Classic! Live At Newport' is Lewis Nash de drummer in plaats van Paul Motian. Met hem erbij wordt een ietsje sneller en een beetje feller gespeeld dan op 'Joyous Encounter'. Nash is wat soepeler. Het kwartet speelt organisch samen. De oude en gezegende pianist Hank Jones is in volle glorie te genieten, terwijl Lovano zijn karakteristieke ietwat droge sound ten volle uitbuit. George Mraz vult de ruimtes goed op. In 'Big Ben' hoor je de geest van Ben Webster terug, in 'Bird's eye view' klinkt Parker door, terwijl in de groovende blues 'Six and four' componist Oliver Nelson eer wordt betoond. Om de opname uit 2005 in navolging van Lovano nu al klassiek te noemen, gaat me wat ver, maar dat het muziek is die tien jaar na dato nog heel genietbaar is, belooft veel voor de toekomst.

Hessel Fluitman

Bekijk dit kwartet live in 2005: <http://bit.ly/2bPdLyV>

KRISTEN LEE SERGEANT**Inside Out****Whaling City Sounds****Bezetting:**

Kristen Lee Sergeant (voc),
David Budway (p),
Chris Berger (b),
Vince Ector (d).

TIM RAY TRIO**Windows****Whaling City sounds****Bezetting:**

Tim Ray (p),
John Lockwood (b),
Mark Walker (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Op de hoes van haar nieuwe cd 'Inside Out' kijkt zangeres Kristen Lee Sergeant een beetje ondeugend in de camera. Alsof ze wil zeggen: 'Durf 'ns!' 'Ga jij maar buiten spelen', denk ik dan, 'aanstellerij hoeft ik niet'. Gelukkig komt Sergeant zingend wel overtuigend op mij over. Ze weet de sfeer van een song goed te treffen. Naast enige standards nam de Amerikaanse een aantal popsongs uit de jaren tachtig onder handen. 'Every breath you take' zingt ze anders dan componist Sting zelf. Haar interpretatie is afgemeten, dreigender en ook wel even wennen.

‘ **Sergeant weet de sfeer van een song te treffen** ’

Ook op de andere stukken op het album weet ze een nieuw zicht te werpen. Ze vormt ze subtiel naar haar stem. Lezend in de begeleidende tekst blij ik 'Everybody wants to rule the world' van Tears for Fears niet eens onmiddellijk herkend te hebben! De van origine (post-punk-)gitaarrock-jas van 'I melt with you' van Modern English - ook bekend uit de jaren tachtig - paste Sergeant niet. Ze heeft van die oorspronkelijk in uptempo gereciteerde song een ballad gemaakt. Wat bij een jazz-zangeres beter past. Goede keuze. Het begeleidende pianotrio functioneert op 'Inside Out' als een ervaren gids. Het versterkt Kristen Lee Sergeants inzet en zeggingskracht.

Hessel Fluitman**Kristen Sergeant in 'Everybody wants to rule the world':**

<https://www.youtube.com/watch?v=Rx5u0vC18zk>

Wie zich afvraagt waarom de leden van het Tim Ray Trio hem bekend voorkomen, heeft vast mijn recensie van de Greg Abate-Phil Woods-cd 'Kindred Spirits, Live At Chant's' in Jazzflits 257 gelezen. Daarop spelen de drie musici als begeleidend trio. Op 'Windows' treden ze zelfstandig op. Bij het openingsstuk, 'I'm beginning to see the light' sloeg me de schrik om het hart. Had ik van Whaling City Sounds een 'Ramsey Lewis-'The Incrowd'-make-over gekregen? Zo ga je toch niet met een 'Ellington' om! Gelukkig klappen ze er niet ook nog bij... Vanaf nummer twee is alles echter weer normaal. 'Monk's dream' wordt nog steeds wel wat populair gespeeld, maar de uitvoering doet het origineel meer eer aan. Zijn eigen ballad 'Toy' speelt pianist Tim Ray weelderig. Zijn 'DE-Train', in de beste beboptraditie geschreven op de akkoorden van Strayhorns 'Take the 'A' train', is lichter en feller dan de klassieker waarvan het is afgeleid. Het is een gemoderniseerde versie, wat je noemt een mooi uitgevoerde afgeleide. Bassist John Lockwood strijkt met liefde en aandacht in Herbie Hancock's 'Dolphin dance', daarbij voorzichtig door piano en slagwerk begeleid. Ook de volgende stukken, meest standards, worden met respect en liefdevol uitgevoerd. 'Star eyes' krijgt een latin-interpretatie. 'Peace' van Horace Silver wordt met voorzichtigheid behandeld. Het lijkt erop dat Tim Ray op 'Windows' eerst op de populaire toer ging om zo 'het publiek' te pakken, om de luisteraars vervolgens een 'poepie' kwaliteit te laten ruiken. Gaandeweg de cd ontpopt hij zich als een integer muzikant, die zijn bronnen alle eer aandoet. Slaat u het eerste nummer gewoon over. De overige 58 minuten van 'Windows' bieden pianotriomuziek die de moeite waard is.

Hessel Fluitman**Beluister Tim Ray live:**

<https://www.youtube.com/watch?v=2ES78s48-Zw>

NOBUKI TAKAMEN TRIO**Live In Japan****Eigen beheer**www.nobukitakamen.com**Bezetting:**

Nobuki Takamen (el-g),
Toshiyuki Tanahashi (b),
Naoki Aikawa (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Gitarist Nobuki Takamen (1977, Hiroshima) keerde voor de opnames van zijn laatste cd terug naar onder andere zijn geboortestad en Tokyo. Op diverse locaties en data werden eind vorig jaar in Japan concertregistraties gemaakt van de in New York woonachtige musicus en zijn trio met Toshiyuki Tanahashi op contrabas en Naoki Aikawa op drums. Takamen is de frontman, maar gelukkig nog altijd de bescheidenheid zelve.

Elf lange eigen geserreerde stukken, gespeeld op Takamens rode Gibson ES 335, belandden, samen met een compositie van Kosaku Yamada, op de dubbel-cd met de titel 'Live In Japan'. Zoals we van Nobuki Takamen gewend zijn blijft het allemaal beschaafd, sober, melodius en – qua gitaargeluid – 'clean'. Alleen de drummer heeft de neiging wat te hard te gaan en dat wringt een beetje met de ingetogenheid van de bassist en de subtiliteit van de gitarist.

‘ **Een staalkaart van Takamens niet geringe kunnen** ’

Nobuki, een oude ziel in een jong lichaam, blijft trouw aan de swingende bebop met een bluesy touch en klinkt ook op dit album als jazzers uit de eerste helft van de vorige eeuw zoals Wes Montgomery en Jim Hall. In enkele intieme solonummers leren we Takamens poëtische kant kennen. Zijn lyrische tokkelwerk is eerder folky dan jazzy maar klinkt uitstekend. 'Live In Japan' is er een complete staalkaart van Takamens niet geringe instrumentbeheersing door geworden.

Hans Invernizzi**Maak hier kennis met Nobuki Takamen:**

<https://www.youtube.com/watch?v=iTyTwEDtwoA>

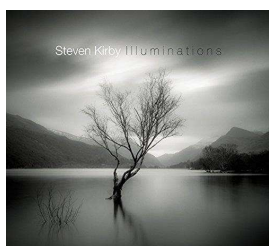
'Illuminations' is niet de eerste cd van gitarist Steven Kirby. Hij bracht in 1998 en 2011 al cd's bij Challenge uit. Nu dan bij het Amerikaanse label Whaling City sound. Voor mij is hij een nieuwe ster aan het firmament. Een stralende! Zijn afgewogen spel en composities getuigen van een door de wol geverfde muzikant, die het niet nodig heeft om sensationeel uit te halen. Kirby is een vakman. Opvallend aan de cd is de woordloos zingende zangeres. Kirby en vocaliste Aubrey Johnson passen dit procedé uitgebreid en smaakvol toe. Haar stem is een passend instrument in het geheel.

‘ **Steven Kirby is een door de wol geverfde muzikant** ’

De gitarist heeft de sound van zijn elektrische gitaar schoon gehouden, zoals Pat Metheny dat ook doet. Daardoor treedt zijn techniek meer op de voorgrond. Zij het zonder overheersend over te komen. Vaak lijkt het zelfs of een van de medemusici leidend is! Saxofonist Bill Vint is te gast en speelt op lang niet alle stukken mee, net zoals de overige toetsenisten en de tweede bassist. Mark Shilansky en Steve Hunt nemen slechts op een enkele track plaats achter de toetsen, net zoals bassist Ed Lucie. Overigens speelt John Funkhouser als vaste pianist ook op 'slechts' vijf stukken mee. 'Illuminations' is een cd waar je met plezier intensief naar kunt luisteren, maar die ook als achtergrond uitstekend dienst kan doen.

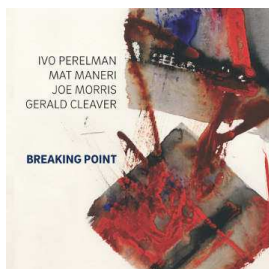
Hessel Fluitman**Bekijk een video over de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=KsYIiG9gcJ0>

STEVEN KIRBY**Illuminations****Whaling City Sounds****Bezetting:**

Steven Kirby (ac.g, el.g),
Bill Vint (sax, fl),
Aubrey Johnson (voc),
John Funkhouser (p, keyb),
Mark Shilansky (p),
Steve Hunt (keyb),
Greg Loughman (ac.b),
Ed Lucie (el.b),
Mike Connors (d, perc).

**IVO PERELMAN/MAT MANERI
JOE MORRIS/GERALD CLEAVER**
Breaking Point
Leo Records

Bezetting:

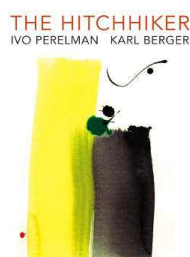
Ivo Perelman (ts), Mat Maneri (av),
Joe Morris (b), Gerald Cleaver (d).

IVO PERELMAN/JOE MORRIS
Blue
Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (ts), Joe Morris (ac-g).

IVO PERELMAN/KARL BERGER
The Hitchhiker
Leo Records

Bezetting:

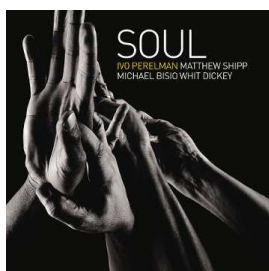
Ivo Perelman (ts), Karl Berger (vib).

IVO PERELMAN/MATTHEW SHIPP
Corpo
Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (ts), Matthew Shipp (p).

**IVO PERELMAN/MATTHEW SHIPP
MICHAEL BISIO/WHIT DICKEY**
Soul
Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (ts), Matthew Shipp (p),
Michael Bisio (b), Whit Dickey (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Er zijn muzikanten die eens in de vijf jaar een plaat maken, en er zijn er die er vijf in een jaar maken. Dat de kwaliteit niet hoeft te lijden onder een dergelijke productie, wordt bewezen door deze vijf nieuwe cd's van tenorsaxofonist Ivo Perelman. En voor het najaar zijn er nog weer eens vijf aangekondigd. Hoewel de Braziliaanse New Yorker een bescheiden kring van medemuzikanten om zich heen heeft verzameld, weet hij ze zo te configureren dat er telkens toch weer nieuwe combinaties ontstaan. En dat leidt op ieder album tot verrassende nieuwe muziek. In deze serie van vijf (opgenomen in de zomer van 2015 en het voorjaar van 2016) zitten net zoveel contrasten als overeenkomsten.

De kwartetopname met altviolist Mat Maneri, bassist Joe Morris en drummer Gerald Cleaver ('**Breaking Point**') komt qua intensiteit het dichtst bij het oudere werk van Perelman. Met twee melodiestemmen, bas en drums lijkt dit freejazz zoals we dat vaker gehoord hebben. Stukken als 'Harsh moon' en 'Catch-22' zijn stevig, met een scheurende saxofonist en een fel strijkende Maneri. Maar naarmate het album vordert, wordt de groep behoedzamer. Zo begeeft het viertal zich in 'The haunted french horn' op de randen van de stilte.

Joe Morris horen we als gitarist terug op '**Blue**'. Het is voor het eerst dat Perelman kiest voor een akoestische gitaar als sparingpartner voor zijn tenor. Het resultaat is verrassend en doet soms zelfs denken aan een abstracte herinterpretatie van het duo Stan Getz-Charlie Byrd (zoals in het titelstuk). Overigens verwijst de titel van de cd behalve naar de kleur (Perelman maakte als schilder ook de hoesillustratie) vooral naar het muzikale gevoel. Maar akkoordenschema's of blueslicks zijn hier ver te zoeken.

Net als bij de akoestische gitaar hebben de tonen van de vibrafoon een snelle wegsterftijd. Dat maakt het album '**The Hitchhiker**' eveneens bijzonder. Het stelt de saxofonist voor andere uitdagingen en oplossingen. Eerder maakte Perelman al de duo-cd 'Reverie' met Karl Berger op piano. Ditmaal bespeelt hij dus het instrument waar we hem het best op kennen. Het resultaat is speels en lichtvoetig. 'Twilight' klinkt haast als een kinderliedje en in 'The Shadowy path' omspelen de beide muzikanten elkaar als volleurde balletdansers.

Die lichtheid van 'The Hitchhiker' treffen we ook aan op '**Corpo**', een duo-album met pianist Matthew Shipp, de partner met wie Perelman de meeste platen maakte. Het feit dat de pianist in de hoestekst dit hun beste cd noemt, zegt heel veel. Met zijn tweeën maken ze de laatste jaren een ontwikkeling door die tot steeds meer bezinning en diepgang leidt. Met het dubbelalbum 'Callas' bereikte het duo een voorlopig hoogtepunt, maar met 'Corpo' zetten ze nog een stap verder in de ondraaglijke lichtheid van hun muziek. De cd werd in één keer opgenomen, precies in de volgorde waarin de afzonderlijke stukken op de plaat staan. Geheel geïmproviseerd, maar zonder ook maar één moment van aarzeling of twijfel. En zonder ergens terug te grijpen op herkenbare licks of herhaling van zetten.

Shipp horen we terug op het vijfde album van deze worp, '**Soul**'. Bassist Michael Bisio en drummer Whit Dickey completeren het kwartet, dat totaal anders met dynamiek omgaat dan de groep van 'Breaking Point'. Je zou kunnen zeggen dat dit een soort 'Corpo + 2' is, maar dat is te kort door de bocht geformuleerd. Wel gaan de vier behoedzaam en soms zelfs ingetogen te werk, maar er is wat meer speelsheid dan bij 'Corpo'. Een track als 'The Unknown' heeft zelfs iets geestigs. **Herman te Loo**

BRAD MEHLDAU TRIO
Blues And Ballads
Nonesuch

Bezetting:

Brad Mehldau (p),
 Larry Grenadier (b),
 Jeff Ballard (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Dat pianist Brad Mehldau een ijzersterk trio heeft, weten we al sinds 1997. Sinds het eerste uur is Larry Grenadier de bassist, aanvankelijk met drummer Jorge Rossy, maar sinds 1995 consequent met Jeff Ballard. Mehldau is heel loyaal aan zijn collega's; met de meesten werkte hij een lange tijd. Vandaar dat zijn discografie veel dezelfde namen bevat. Met zijn serie 'Art of the trio', een heel stapeltje cd's, maakte hij al duidelijk over een volstrekt eigen stijl te beschikken. Door de jaren heen heeft hij die stijl doorontwikkeld en op een hoger plan gebracht.

‘**De cd 'Blues And Ballads' is van wereldklasse**’

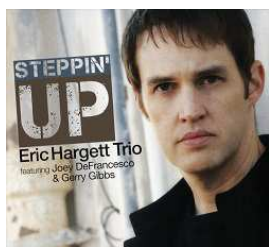
'Blues And Ballads' is niet zoals de titel suggereert een album met alleen maar langzame stukken. De blues overheerst niet echt, maar start er wel mee. Met de eerste vier noten van het elf minuten durende 'Since I fell for you', zet Mehldau een blues precies neer waar hij moet staan. Er zit een frase in die lijkt op het thema van 'Melody' van The Rolling Stones. Het repertoire bestaat uit standards, zoals 'And I love her', werk van The Beatles en een fragiel 'Little person' van Jon Brion met prachtig basspel. Mehldau maakt ook van andermans werk iets geheel eigens waarbij schoonheid altijd voorop staat. Hij heeft een natuurlijke, vanzelfsprekende urgentie in zijn spel. Het moet goed zijn. Perfect zelfs. Dat maakt 'Blues And ballads' betoverend. Hoewel de rol van Grenadier en Ballard bepaald niet solistisch van aard is, ze soleren eigenlijk nauwelijks, begeleiden ze de pianist tot grote hoogtes. Wereldklasse!

Peter J. Korten

Beluister hier een stuk van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=S4ovHLw9fos>

ERIC HARGETT
Steppin' Up
Whaling City Sound

Bezetting:

Eric Hargett
 (ts, bars, vibr, Moog Bass, Fender Rhodes),
 Joey de Francesco
 (hammond B3, p, Moog),
 Hamilton Price (b),
 Gerry Gibbs (d).

Eric Hargett speelt tenor- en baritonsaxofoon. Hoewel hij deze twee instrumenten elk vijf keer op zijn cd 'Steppin' Up' gebruikt, profileert hij zich vooral op de grootste van de twee. Hij is duidelijk beïnvloed door Ronny Cuber. Opgedreven door Hammondorganist Joey de Francesco knerpt hij net zo rauw. Het is bij tijd en wijle knallen geblazen. Op de tenor is Hargett wat beschaafder, maar ook dan houdt hij zich niet in. 'Steppin' Up' is een echt Hammond/saxofoontrio-album. DeFrancesco en Hargett bieden tegen elkaar op, ondersteund en aangevuurd door de droge tikken en roffels van drummer Gerry Gibbs.

‘**Het is bij tijd en wijle knallen geblazen**’

Deze cd is december 2010 opgenomen, maar nu pas uitgebracht. Eric Hargett speelde tien jaar geleden bij Gerry Gibbs in diens Thrasher Big Band en vervolgens bij pa Terry Gibbs, de vibrafonist, in diens orkest. Daar pikte hij van deze oude vakman ook het spelen op de vibrafoon op. Die hoor je terug in de begeleiding in twee stukken op deze cd. Naast zijn eigen stukken heeft Hargett ook een original van Monk opgenomen: 'Hacksack'. Op bariton laat hij horen dat hij ook dit werk aankan. DeFrancesco speelt hier piano en de bassist Hamilton Price een potente walking bass. In zijn eigen Myra's song en in de classic 'You don't know what love is' laat Hargett horen dat hij op zijn bariton ook een sierlijke ballad kan spelen.

Hessel Fluitman

Beluister hier een kort fragment van de cd:

<http://bit.ly/2cv6UbZ>

IS SEEING BELIEVING?

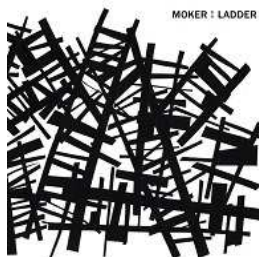
**Liebman/Ineke/
Laginha/Cavalli/Pinheiro
DayBreak/Challenge**

Bezetting:

David Liebman (ss, ts, fl),
Ricardo Pinheiro (gt),
Mário Laginha (p, Fender Rhodes),
Massimo Cavalli (b),
Eric Ineke (d).

MOKER

**Ladder
El Negocito**

Bezetting:

Bart Maris (tp, elektronica),
Jordi Grognaard (ts, kl, bkl, fl),
Mathias Van de Wiele (g, althoorn),
Lieven Van Pee (b, bg, elektronica),
Giovanni Barcella (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Wat hebben de Amerikaan (Liebman), de Portugezen (Pinheiro en Laginha), de Italiaan (Cavalli) en onze eigen Eric Ineke gemeen? Buiten het feit dat het allen gerenommeerde en vermaarde muzikanten zijn doceren ze ook jazz. Het internationale jazzgezelschap van docenten wereldwijd (de IASJ) komt op gezette tijden bijeen om de stand van jazz-zaken door te nemen. Zo ook in november 2014 in Portugal. De rest is geschiedenis. Gelukkig hadden de heren docenten nog even tijd om samen de studio in te gaan en de hier voorliggende schijf 'Is Seeing Believing?' te produceren.

Liebman en Ineke hebben al vele malen samen gemusiceerd en opgenomen, wat de cohesie uiteraard ten goede komt. De andere Zuid-Europeanen vormen het smeersel waardoor dit kwintet klinkt zoals het doet: heerlijke mainstream jazz die swingt, prikkelt waar moet en ontroert waar kan. Mainstream in de brede zin van het woord, want waar Liebman in de liner notes spreekt van 'jazz waar je grootmoeder ook van zou genieten' lijkt me dat toch het overstatement van het jaar. Het spel van Liebman is per definitie niet 'mooi' maar interessant en tof zeker wel. De standards worden afgewisseld met eigen werk en wat latin-achtige tracks. Dat dit vreemdelingenlegioen al deze idiomen beheerst is duidelijk en daar zit dan ook de kracht van dit product. De som der delen is hier ook echt meer dan het individu. Je hoort hier en daar wel dat er enige tijdsdruk op de opnames stond maar dat houdt het juist fris en maakt dat het lekker live klinkt. De leerlingen van deze heren zijn in goede handen en hebben nu een ultiem gevalletje lesmateriaal waar ze jaren van studie mee kunnen vullen.

Reinier van Bevervoorde**Bekijk de heren docenten live:**

<https://www.youtube.com/watch?v=h9JfoAKD3w>

Een gitarist die een van de tracks op zijn nieuwe album 'Zwaar metaal' noemt, haalt zijn inspiratie duidelijk niet bij Jim Hall of Wes Montgomery vandaan. Mathias Van de Wiele kiest in zijn gitaargeluid en -aanpak liever voor rock dan voor jazz, al doet hij in het voornoemde nummer eerder aan Robert Fripp denken dan aan echte heavy metal-helden. Net als het vorige album van zijn groep Moker, 'Overstroomd', is 'Ladder' echter geen stijlvaste plaat. Want in nummers als 'Time is on our side' en 'Mind the gap' speelt Van de Wiele heel gevoelig akoestische gitaar. Jordi Grognaard zet daar dan zijn klarinet tegenaan met een warme sound, die doet denken aan Michael Moore. Diens groep Available Jelly komt ook af en toe in gedachten in de (soms overgedubde) blazersarrangementen van bijvoorbeeld 'Kruids-teen' of 'The Thread'. Trompettist Bart Maris maakt daarin duidelijk waarom hij een van de meest gevraagde koperblazers van België is. Qua klank en frasering is hij volstrekt uniek. Bassist Lieven Van Pee (ook bekend van De Beren Gieren) en drummer Giovanni Barcella zijn uiterst flexibel en kunnen elke gewenste ritmiek leveren – of het nu een elegant dansje of een meedogenloze rockgroove is. Alle elementen maken van 'Ladder' weer een feestelijke plaat die geen moment verveelt.

Herman te Loo**Hier is de trailer van het album:**

<https://youtu.be/vEgc4KGA7IE>

JAZZFLITS 264 staat

3 OKTOBER 2016 op onze website <http://www.jazzflits.nl>.

JAZZ OP DE PLANKEN

ZOMERJAZZFIETSTOUR

Datum en plaats:

26 augustus 2016, proloog
Platformtheater, Groningen;
27 augustus 2016, fietstour
Reitdiepdal, Groningen.

DE TOUR VAN HESSEL FLUITMAN

De ZomerJazzFietsTour is voor mij het meest frustrerende (je mist zoveel), het sportiefste (je fietst zeker meer dan twintig kilometer, ook omdat je op de paden in de weilanden makkelijk de verkeerde weg kiest) en het leukste festival van het jaar. En het festival is verrassend: de muzikanten zijn vaak net even anders, buitenlands, onorthodox. Het festival in het Rietdiepdal boven de stad Groningen is een muzikaal actueel en florerend gebeuren. En dat al dertig jaar! En, ook een verrassing: er bevinden zich veel vrouwen in de fietsende groepen concertgangers. Bij het concert van de Instant Composer's Pool kwam ik twee tegen die nog nooit van deze groep hadden gehoord. Ze gingen er wel voor op de bank staan om toch maar niets van het gebeuren te missen. En terecht. Vooral 'die drummer' vonden ze imposant. Hoe oud is die wel niet? vroegen ze zich af, toen ze begrepen dat die al vanaf eind jaren vijftig van de vorige eeuw op het hoogste niveau bezig was. Dat de pianist eerst op het orgel begon en daar wel iets heel anders uit haalde dan het beproefde trage vier in de maat tempo voor de geestelijke gezangen, was ook een grote verrassing voor ze. Konden de musici hier hun brood mee verdienen? Met 32 concerten op 29 locaties heeft de ZJFT een zodanig uitgebreid programma, dat het onmogelijk is alle concerten bij te wonen. Dus moet er zelf een keuze worden gemaakt. Ter ondersteuning stippelde de organisatie vijf routes uit, met op verschillende punten overstapmogelijkheden naar een andere route. Om te beginnen leek route drie me wel wat. Op deze route was ik in Aduard getuige van het spel van drummer **Martin van Duynhoven** bij **Tobias Klein** (altsax en basklarinet) en **Conçalo Almeida** (contrabas). Van Duynhoven drumde vooral abstract en 'vierkant', zonder buiten de boot te vallen. De drie gingen schijnbaar hun eigen gang terwijl ze met zijn drieën toch goed in elkaar pasten en samenwerkten.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Een optreden in de garageopslag van een transportbedrijf in Krassum. (Foto: Willem Schwertmann)

Bij **Ab Baars c.s.** kreeg ik in Fransum drummer **Paul Lovens** te horen. Sensationeel hoe hij in de weer was met zijn attributen op de trommelvellen: bekkentjes en onderdelen van een ronde houten plank. Op die manier gaf hij zijn trommelgeluid voortdurend een ander accent. Daarmee de klankkleur van zijn trommels en het totaal geluid variërend. Ook hij ging zijn schijnbaar eigen gang. Frappant was dat bassist **Meinhard Kneer** met zijn spel wel de leider van het drietal leek. Zo zelfstandig kwam zijn geluid over, al opereerden de drie volkomen gelijkwaardig. Baars speelde hard en knallend op zijn tenorsax en zacht en teder op zijn Shakhuchi. Het was een van de mooiste concerten van de dag.

Eddy & The Ethiopians in de tent van Garnwerd. (Foto: Willem Schwertmann)

Om toch hele concerten mee te maken, besloot ik van route drie af te wijken en over te stappen naar een eigen keuze. In Frytum (spreek uit Frietum) maakte ik nog net het staartje van de tweede set van het **Jan Klare Rket** mee. Deze bassaxofonist werd bijgestaan door Luc Ex op gitaarbas en slagwerker Michael [...vervolg op de volgende pagina](#)

ZOMERJAZZFJETSTOUR (VERVOLG)

Vatcher. Hun feestelijke eind-groove vertelde me dat dit dus een van die onherroepelijk gemiste mooie concerten was. In Niehove maakte ik de tweede set van saxofonist **Paul van Kemenade**, trombonist **Wolter Wierbos** en gitarist **Jan Kuiper** mee. Tussen al het improvisatiegeweld was dit concert een warm bad: ideaal samenspel, bekende stukken (voor de regelmatige bezoekers van hun concerten) en altijd verrassend nieuw uitgevoerd. Deels is dat fijn, maar het avontuur van het onverwachte verdwijnt zo wel wat. Zo speelden ze Kuipers 'Wim' weer. Twintig jaar geleden geschreven en nog steeds imponerend mooi. Oorspronkelijk bedoeld als solo-stuk voor Jan Kuiper om zijn grote held Wim Overgaauw te gedenken, voegden Wierbos en Van Kemenade zich nu in deze prachtig uitgevoerde treurzang. Na een lange fietstocht kwam ik terecht in de boerderij van Hans in Feerwerd. Daar voerde het **Jasper van 't Hof ¼-tet** werk van zijn cd 'No Hard Shoulder' uit. De jonge drummer Jamie Peet hield zich volkomen staande tussen de door de wol geverfde oudgedienden als bassist Frans van der Hoeven, tenorist Dick de Graaf en de tovenaars op de toetsen Jasper van 't Hof zelf. Langzaam groeit onder zijn handen uit de piano-klanken de groove van een compositie. Dick de Graaf speelt vervolgens het thema en neemt dat onder handen. Soms laat hij zich dan verleiden om volkomen vrij te improviseren. Zoals in het met kruisen en mollen doorspekte thema van 'Tomorrow is not from yesterday'. Dan weer stip-stapt hij door het thema heen, zoals in 'Tacon de aguia rosa'. Stukken die stonden als schokvrije gebouwen. Er werd overigens ook nu weer fiks aan verbouwd: de stukken klonken anders en uitgesprokener dan op de cd.

Na afloop van het concert bleek mijn achterband leeggelopen! Gelukkig had een medefietser wel een fietspompje mee, waar ik gretig gebruik van maakte (waarvoor nu mijn geschreven grote dank aan de vriendelijke medefietser!) Als een haas naar Garnwerd, waar ik een grote rij vergeefs wachtenden voor de ingang van de kerk vond, omdat de tweede set van het **Instant Composer's Pool** al volgeboekt bleek. De drummer van de groep, Han Bennink, [...vervolg in de rechterkolom](#)

Het ICP-orkest in Garnwerd. (Foto: Tom Beetz)

stond ook tussen de menigte een luchtje te scheppen en vroeg zich peinzend af of hij nog naar binnen mocht. Mary Oliver had er wel enige moeite mee, totdat ze herkend werd als de altviolist van dienst. Gelukkig mocht de pers zonder problemen naar binnen. Ook daarvoor mijn grote dank, nu aan de poortbewaker. Binnengekomen mocht ik een schitterend concert van de dame en heren meemaken. Het concert was als vanouds, in de zin dat er thema's van Misha Mengelberg en Herbie Nichols werden gespeeld. Maar het was ook eigentijds en verrassend, omdat de heren blazers op de meest onverwachte momenten hun groovejes en motiefjes te berde brachten en omdat Guus Janssen bij het openingsnummer liet horen dat een oud kerkorgel geen geheimen voor hem had en hij daarop ook heel snelle loopjes en motieven tevoorschijn kon halen. Het was opwindend om mee te maken hoe hij op afstand en met slecht zicht op de groep toch voluit mee kon doen. Daarna haastte hij zich onder groot applaus naar zijn pianokruk. In 'Brozziman' namen achtereenvolgens trompettist Thomas Heberer, tenorist Ab Baars, met Michael Moore op alt achter zich en na hem ook op de voorgrond, bassist Ernst Glerum en ten slotte een zingende Tristan Honsinger de kans te baat om te laten horen hoe zij op de voorgescreven thematiek improviseerden. Dat was heel anders dan saxofonist Peter Brötzmann dat deed, voor wie Misha Mengelberg het stuk ooit schreef. Ellingtons 'In my solitude' werd op weergaloos mooie wijze door Michael Moore geïnterpreteerd. Ab Baars wist ook heel goed hoe je met dit thema om moet gaan en het voltallige orkest bemoeide zich er intensief mee. Groots en meeslepend. Na de toegift neurieden de orkestleden 'Weer is een dag voorbij' (vermoed ik). Bij het verlaten van de kerk moest het publiek zich door de wachtenden worstelen, omdat er voor de derde set al weer een devote stoet volgelingen klaar stond.

Als afsluiting van deze dag bracht ik in Garnwerd nog een bezoekje aan **DJ Sem en DJ Yeah Man**. Daarachter schuilen twee Groningers: Swingmaster Sem van Gelder en journalist voor het leven Eddy Determeyer. Zij boden dit jaar tegen elkaar op met jaren vijftig singletjes van volbloed Rhythm 'n Blues-grootheden. Behalve luisteraars in de zaal waren er ook dansers op de vloer die zich voluit vermaakten. Zo rustig als DJ Sem zijn werk stond te doen, zo dansend draaide DJ Yeah Man met bezweet hemd zijn platen. Het was een feest om mee te maken.

Hessel Fluitman

ZOMERJAZZFJETSTOUR (VERVOLG)

DE TOUR VAN BART HOLLEBRANDSE

Mijn ZomerJazzFietsTour startte op vrijdagavond 26 augustus met de proloog in het Platformtheater. **Massot, Florizoone en Horbaczewski** openden het evenement sterk. Ze vermengden op uitstekende wijze mediterrane klanken met klassiek en jazz, en hier en daar een vleugje tango.

Paul Stocker en Maruala sloten de proloog af met een ode aan saxofonist Sean Bergin. Zuidafrikaanse klanken speelden vanzelfsprekend de hoofdrol. Een en ander kwam niet helemaal uit de verf. De harmonieën waren zonder twijfel ingenieus, maar soms niet altijd zuiver gebracht. Stocker werkte hard om alles van de grond te krijgen. De Spaanse trompettist Julán Sánchez schitterde overigens wel in zijn solopartijen. Opmerkelijk want hij, in tegenstelling tot de overige musici, heeft geen relatie met de muziek van Sean Bergin.

Op de grote dag zelf was de eerste stop de schuur van Huizenga met het weergaloze **Kermesz à L'esti**. Mannen uit Wallonië. Zo weggelopen uit de krakersbeweging. Stoere mannen die overigens tijdens de proloog een flitsconcert buiten voor de deur van het Platformtheater deden, alsof het theater te kraken viel. In Den Ham namen ze onder grote hilariteit het publiek op de hak. En dat alles op een manier die er uitziet alsof ze zomaar iets doen. Niets was echter minder waar, muzikaal was het een strak geoliede machine. En deze keer hoefde boer Huizenga niet actie te komen om de koeien te laten loeien. Ze deden spontaan mee. De muziek bewoog zich tussen Klezmer en pure metal en toch was de jazz nooit ver weg.

Het hoogtepunt van de tour was ongetwijfeld **The Thing met gastblazer Joe McPhee**. Saxofonist Mats Gustafsson is het grote gezicht van The Thing. Dat is ook helemaal niet verrassend, gezien zijn enorme geluid op bariton. Noem het garage-rock, improv-punk of wat dan ook, maar dat is niet wat hij speelt. Gustafsson is een nazaat in de rechte lijn van freejazzgrondlegger Peter Brötzmann. Vanuit die optiek is het volledig vanzelfsprekend om op tournee te gaan met blazer Joe McPhee. McPhee en Brötzmann gaan namelijk samen decennia terug. Zelfs terug naar de dagen dat [...vervolg op de volgende pagina](#)

Saxofonist Paul Stocker bracht tijdens de proloog een ode aan Sean Bergin. (Foto: Willem Schwertmann)

Joe McPhee (links) en Mats Gustafsson waren het hoogtepunt voor Bart Hollebrandse. (Foto: Willem Schwertmann)

ZOMERJAZZFJETSTOUR (VERVOLG)

McPhee aan de lopende band in de auto-fabrieken van Detroit stond en zijn zomervakanties wijdde aan de geïmproviseerde muziek. De setting waar ze in Krassum speelden kon in dat opzicht niet beter: een garageopslag van een transportbedrijf! Tussen de olievaten stond het kwartet opgesteld. In de penetrante geur van smeerolie brachten Gustaffson en McPhee uitstekende improv. Er werd mooi gewisseld tussen volume, harmonie (waar McPhee soms terug viel op zijn pocket-trumpet) en vooral timing. Ook schitterend om te zien dat McPhee twee horloges droeg, om al die gecombineerde tempi bij te houden.

Voor die bezoekers die het misschien niet helemaal begrepen, gaf Gustaffson een uitstekend uitleg. Was dit jazz? Nee! Eigenlijk was het Viking-disco! Maar dat is volgens Gustaffson ook jazz, want de Viking hadden namelijk jazz ontdekt, wisten niet wat ze ermee aan moesten en brachten het op één van hun strooptochten naar Amerika en lieten het daar achter. Alwaar, vanzelfsprekend, Buddy Bolden, de grondlegger van de Amerikaanse jazz het toevallig vond. Een betoog, serieus, Lincoln-directeur Wynton Marsalis waardig.

Saxofonist Robin Verheyen is niet zomaar een nieuwe ster in de Belgische jazzwereld. Hij is een bijzondere ster!

De overgang naar het **Baker–Mulligan-project** was heel groot, maar dat is nu juist de charme van de Fiets Tour. Fagotspeler en altsaxofonist Jan Willem van der Ham, bekend van het helaas verdwenen JC Tans Orchestra, verdiepte zich voor deze gelegenheid in de baritonsax. Samen met trompettiste Felicity Provan kwam daar een schitterend mooi warm geluid uit. Misschien niet altijd klinkend als Baker–Mulligan, maar heel zeker in de lijn van wat die mannen indertijd probeerden te doen.

De Groningse bassist **Harry van Lier** en de Surinaamse fluitist **Ronald Sniijders** bouwden een feestje bij Café De Brug in Ezinge: eindelijk swingde het toch enigszins ingeslapen dorp in de polder. Sniijders' original 'Saramacca' overtuigt overal ter wereld. Ook in Ezinge! Daarna even een tussensprint naar

Bram de Looze en Robin Verheyen.
...vervolg in de rechterkolom

Tuur Florizoone (links) en Marine Horbaczewski tijdens de proloog op vrijdagavond. (Foto: Willem Schwertmann)

In dit duo liet saxofonist Verheyen weer een keer een heel ander gezicht zien. Na Taxi Wars en het Dré Pallemmaerts Ensemble, dat schitterde op Middelheim, liet hij met pianist Bram de Looze een integer geluid horen: Verheyen klonk schitterend! En daarmee liet Verheyen zien dat hij niet zomaar een nieuwe ster is in de Belgische jazzwereld. Nee, hij is een bijzondere ster! Tot slot van de tour naar **Jasper van 't Hof**. Van 't Hof is en blijft een groot musicus en dat liet hij in de schuur van Hans duidelijk zien. De supersnel rijzende ster Jamie Peet viel mega op, met name in het nummer 'Sunday morning breakfast'.

Het duo Bram De Looze (links) en Robin Verheyen in de kerk van Ezinge. (Foto: Willem Schwertmann)

Na de finish was er nog het concert van saxofonist **Sander Baan** op het theaterfestival De Noorderzon. Voor de gelegenheid had hij altiste Tineke Postma gevraagd om mee te doen. En dat concert begon spetterend! Maar de god Donner stak er een stokje voor: het regenwater kwam in bakken de lucht uit, begeleid door serieuze lichtflitsen en donderslagen. Helaas werd dit deel van een geweldige JazzFietsTour voortijdig afgesloten. Maar zoals de Postma-familie, met wie ik onder een afdakje schuilde, concludeerde: volgend jaar weer een Tour. En zo is het!
Bart Hollebrandse

JAZZ OP DE PLANKEN

SANDER BAAN QUARTET

Bezetting:

Sander Baan (ts, ss),
Sander Thijsen (p),
Jonathan Nagel (b),
Milan Muller (d).

KIM HOORWEG

Bezetting:

Kim Hoorweg (voc),
Efraïm Trujillo (ss, ts),
Erwin Hoorweg (p),
Thomas Pol (b),
Joost Patocka (d).

Datum en plaats:

21 augustus 2016,
Prinsentuin,
Leeuwarden.

Als afsluiting van een serie zomerconcerten betraden 21 augustus het Friese Sander Baan Quartet en de Rotterdamse Kim Hoorweg het podium in de Prinsentuin in Leeuwarden. Als eerste stond het **Sander Baan Quartet** op het programma. Het bestaat al ruim een jaar en is ontstaan op het Groningse Prins Claus conservatorium. Dit kwartet treedt regelmatig op in noord Nederland en Duitsland. Het was verrassend om te horen dat de saxofonist sinds vorig jaar gegroeid is van een technisch goed spelende saxofonist naar een muzikant met zeggingskracht en een genuanceerd verhaal. Zijn voorheen wat droge geluid, klinkt nu welig en overtuigend. De band is bovendien een eenheid geworden waar je rekening mee mag houden.

Het Sander Baan Quartet. (Persfoto)

Na de pauze was het de beurt aan **Kim Hoorweg** en haar band. De meeste bandleiden die mee naar Leeuwarden waren gekomen, hadden zelden tot nog nooit achter Hoorweg gestaan. Ze had de heren zelf bij elkaar gezocht en dat tekent haar experimenteerlust en lef. Efraïm Trujillo was deze keer de saxofonist. Joost Patocka wilde Hoorweg dolgraag eens achter zich horen drummen en dat kon de 21ste augustus mooi. Erwin Hoorweg (achter de piano in plaats van zijn Fender Rhodes) speelde voor een van de laatste keren met zijn dochter, zo meldde hij. Bassist Thomas Pol heeft een eigen band en speelt mee in bijvoorbeeld Tango Extremo en bij zanger Peter Douglas. Er waren wel wat afspraken gemaakt, maar het zou behoorlijk improviseren worden, beloofde de zangeres aan het begin van het concert. In het diepe dus, met zijn vijven. Hoorweg zong enkele songs die Peggy Lee indertijd ook op haar repertoire had staan. 'Lover' in 5/8 maat was de opener. Meteen liet Hoorweg blijken dat ze als zangeres haar 'mannetje' staat. De sax van Trujillo - bluesy en vertellend - paste prima in Rolf Delfos' arrangement van 'You and the night and the music'. Aan alle kanten stond deze song als een huis. Niet in de laatste plaats door het zekere drummen van Joost Patocka. Ellingtons 'Drop me off in Harlem' kreeg een swingende interpretatie, waarbij pianist Hoorweg Ellingtoniaanse akkoorden tevoorschijn toverde. Het gelegenheidshofje creëerde ondanks het improvisatorische karakter een lekker levend geluid.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

JAZZ MIDDELHEIM

Datum en plaats:

12 tot en met 15 augustus 2016,
Park Den Brandt,
Antwerpen.

Festivaldirecteur Bertrand Flamang keek er zelf een beetje verrast op terug. De 35ste editie van Jazz Middelheim boekte met 21.000 bezoekers, drie van de vier dagen waren stijf uitverkocht, een onverwacht record. Het festival had dan ook het geluk om juist op de zonnigste dagen van augustus plaats te vinden, maar meer nog was de mix van commerciële hits en kwaliteit dit jaar een gelukkige. De trekkers waren Ludovico Einaudi, Patti Smith en Melanie De Biasio, waarbij de jazzliefhebber op zijn minst zijn wenkbrauwen fronste, en een ander deel van het publiek een verbeterde strijd voerde om de laatste stoel te bemachtigen. **Einaudi**, de superpopulaire pianist-componist van filmmuziek bij wie welke relatie dan ook met jazz ver te zoeken is, liet horen dat zonder filmbeelden zijn composities muzikaal een gapende leegte achterlieten. Een nog vreemdere eend in de bijt leek punkpionier **Patti Smith**, die zichzelf aankondigde als no-jazz-singer en rock-and-rollzangeres. Daar waar Einaudi suikerzoete zwijmel rondstrooide, was Smith meer jazz dan ze zelf vermoedde. Ze citeerde, of eigenlijk zong ze prachtige gedichten uit haar bundel 'Collected Lyrics' van onder andere beatdichter Allen Ginsberg, en op de dag die in het teken stond van Ornette Coleman maakte ze duidelijk waarom juist zij tot diens intimi hoorde. Aan hem en aan Prince droeg ze een gedicht op. Als Jazz & Poetry ooit geslaagd is was het nu met een heftigheid en intensiteit die de kern van wat jazz betekent bikkelhard raakte. Toen ze 'Dancing barefoot' zong sprongen de eerste jongelui blootsvoets naar voren, en toen de zaalwachters daarna probeerden iedereen op hun stoel te krijgen schreeuwde ze: "Fuck the chairs. I told you I'm not a jazz singer. Dance if you wanna dance. I'm one of you". De beer was los. Een paar duizend man stond te dansen en ruim na de toegemeten tijd eindigde ze met haar door iedereen uit volle borst meegezongen hit 'Gloria'. Dit is jazz zoals jazz ook kan zijn.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Drummer Denardo Coleman (zoon van Ornette) kondigt zijn band aan waarin onder anderen altsaxofonist Rene McLean (zoon van Jackie), trompettist Wallace Roney Jr (zoon van Wallace Sr. en Geri Allen), tenorsaxofonist Abraham Burton, en mystery guests David Murray en Avishai Cohen.

Het publiek ging volledig uit zijn dak tijdens het optreden van Patti Smith. (Foto's: Tom Beetz)

JAZZ MIDDELHEIM (VERVOLG)

Tussen de grote acts door werd in een kleine tent ruimte gegeven aan experimentele jazz, vooral van jazzmuzikanten uit Antwerpen. Dat België niet alleen in het verleden topmusici heeft geleverd werd duidelijk. Drummer Stijn Cools was vooral met klank bezig, evenals zijn collega Eric Thielemans, die daarnaast ook een veel klassieker drumduo vormde met veteraan Billy Hart, terwijl op de laatste dag saxofonist Ben Sluijs liet horen dat hij tot de meest lyrische saxofonisten van dit moment behoort.

De laatste jaren kent ook Middelheim het fenomeen 'Artist in Residence'. Trompettist **Avishai Cohen** had dit jaar de eer met verschillende formaties op te treden. In zijn opening met zijn vaste kwartet werden nummer van zijn introverte ECM cd 'Into the Silence' gespeeld, al opende hij met de flag waver 'Shiny stockings', waarin hij met zijn trompet-solo de hele kopersectie van Count Basie tot leven liet komen. Daarna kwam hij in rustiger vaarwater, en werd het pianist Yonathan Avishai gegund zijn virtuositeit te laten horen. Zelf kwam hij tot intieme muziek opgedragen aan zijn overleden vader, vooral toen hij de harmonie mute op zijn trompet schoof. Een dag later hoorden we een andere Cohen met zijn nieuwe groep **Big Vicious**, kortgeleden spontaan ontstaan tijdens een jamsessie. Elektronica heeft zijn intrede gedaan en de groep opende in de stijl van Miles Davis' laatste platen. De intimiteit van Cohen staat in contrast met het trio van pianist **Marcin Wasilewski**, dat ook op het ECM-label is te vinden. Dit trio bestaat al 23 jaar en dat is te horen in de pittige aanpak. Een eigen stijl? Dat niet echt want het blijft jazz uit de old school traditie waarin Wasilewski met zijn witte en zwarte toetsen af en toe bommen en granaten op het publiek afvuurde. Ooit overigens de specialiteit van het **ICP Orkest**, dat nu een dagje ouder is en het rustiger aan doet. Han Bennink zit nog steeds achter de drums, maar de groep moet het doen met de geest van Misha Mengelberg, die nadrukkelijk boven de muziek zweeft. Fraai gearrangeerde stukken uit het boek van Ellington, Basie en Monk wisselden elkaar in hoog tempo af met vrijere improvisaties op die typische ICP manier die inmiddels wellicht wat gedateerd overkomt, maar toch nog steeds aangenaam is.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Han Bennink houdt tijdens de sound check nog even werkoverleg met Ab Baars. Michael Moore luistert mee.

Wie in de tent geen stoel meer kon bemachtigen kreeg de gelegenheid liggend in de zon van het concert te genieten.

Marcin Wasilewski gooide zich van kop tot teen in de strijd. (Foto's: Tom Beetz)

JAZZ MIDDELHEIM (VERVOLG)

De laatste dag was de enige niet uitverkochte, zij het nog steeds zeer goed bezocht. Het was ook de enige dag die minder jongeren trok. Zou dat komen omdat er nu alleen hard core jazz was te horen? Toegegeven, het werd het publiek niet al te gemakkelijk gemaakt. Het soloconcert van pianist **Craig Taborn** gaf een staalkaart van de vele benaderingen die hij in zijn hoofd heeft: minimal music, long hair, swing, en een toucher als voorhamers. Soms zeer indrukwekkend, soms ook raakte de luisteraar de weg kwijt. Een stuk duidelijker was het Power Trio van tenorsaxofonist **David Murray**, pianiste Geri Allen en slagwerkster Terri Lyne Carrington met een programma dat als ode aan Ornette Coleman was bedoeld. Vooral de chemie tussen Allen en Carrington was indrukwekkend, twee stevige dames die het niveau theekransje verre overstegen. Murray speelde ijzersterk, overigens meer in de traditie van Albert Ayler dan Ornette, maar maakte een beetje de indruk het jongetje te zijn dat zich aan het spel van de meisjes opdrong. Uiteindelijk vonden de meisjes hem toch wel aardig en mocht ook hij meedoen. Deze prachtige verjaardagseditie van Middelheim werd passend afgesloten door levende legende saxofonist **Pharoah Sanders**, die de al bijna net zo legendarische pianist Joachim Kühn en percussionist Zakir Hussain aan zijn zijde trof. Sanders, nog steeds op zijn best in de Coltrane-groove, liet veel ruimte aan Kühn en Hussain, van wie de laatste een spectaculaire demonstratie gaf wat er allemaal mogelijk is op de tabla.

Tom Beetz

GELEZEN OP KNACK.BE

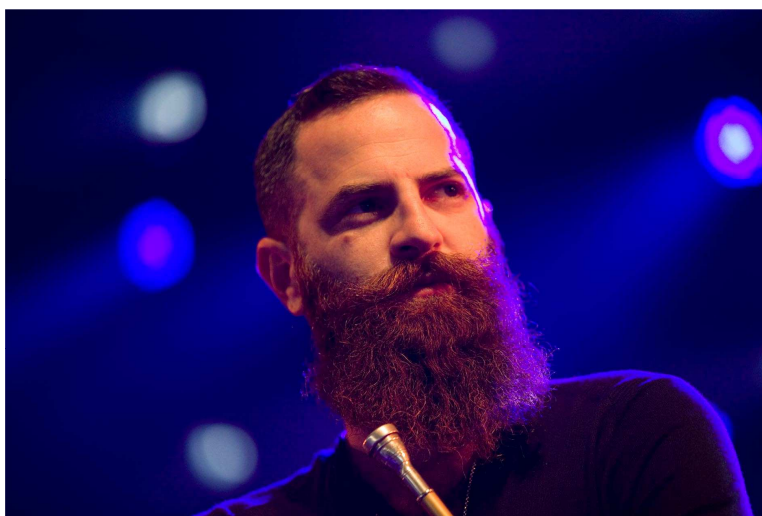
"Jazzmuzikanten moeten de baas blijven van hun eigen muziek en niet toegeven aan wat een publiek of een promotor graag zou willen. We hebben destijds te veel moeten vechten voor onze vrijheid om die nu zomaar te grabbel te gooien. Door die opleidingen is er een institutionalisering gekomen, en dat was goed. Maar je merkt in de scholen dat het rebelse karakter van de jazz erbij inschiet. We zitten stilaan tegen een verzadigingspunt aan, en dan komt er een tegendraadse onderstroom op gang. Ik voel het nu al."

Trompettist

Bert Joris op 20 augustus 2016.

Het slotconcert was voor Pharoah Sanders. Hij wisselde zijn kamerbrede tenorspel af met subtiliteit door de kleppen van de sax te laten klapperen zonder te blazen.

Artist in Residence: trompettist Avishai Cohen luistert geconcentreerd naar zijn bandleden. (Foto's: Tom Beetz)

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

DE TIJD VAN NIEUWE VOORNEMENS

Eind augustus was de ZomerJazzFietsTour in Groningen. Ik moest in New York zijn dat weekend, maar als je er niet geweest bent dan moet je er volgend jaar echt een keer naartoe gaan. Groningen heeft het allermooiste landschap van Nederland. Het heeft de mooiste kerkjes, de mooiste luchten, de leukste koeien en je kunt er kilometers over de weilanden kijken en daarom alleen al kan ik me niet veel beters voorstellen dan op een zomerse dag van dorp naar dorp te fietsen over de terpen en de dijken en langs de maren.

Ik ben, na het tellen van 250 slakken en drie schapen en met de wetenschap dat een slak zo'n tien uur en vijftien minuten over vijftig meter tuin doet (dit is wel een snelle slak), weer terug naar New York gevlogen. Ik heb hier nog geen slak of schaaap gezien maar wel een rat en een kakkerlak, en dat is precies het verschil tussen Groningen en New York. Het is hier vies. Gisteren liep ik 's nachts over Broadway (in Astoria) terug naar huis en er kwam lichte storm op zetten, het afval vloog me om de oren met als hoogtepunt een stuk pizza doos op mijn neus. Toch is het ook weer heerlijk om in New York te zijn. Meer nog dan tijdens de jaarwisseling is dit voor mij de tijd van nieuwe voornemens. Natuurlijk bereid ik me voor op de release van mijn cd en een nieuw seizoen concerten, maar ik ben ook altijd bezig mijzelf te verbeteren op allerlei vlakken.

Ook ik heb de aflevering van Zomergasten met Griet Op de Beeck gezien en ook ik ben een beetje verliefd op haar geworden. Steeds meer kom ik erachter hoeveel invloed je hebt op je eigen leven en steeds meer geloof ik dat je veel meer kunt bereiken dan je voor mogelijk houdt als je echt wilt en doet. Het was heerlijk om Griet Op de Beeck met zoveel overtuiging te horen zeggen dat je je tegenslagen kunt overwinnen en jezelf kunt redden en dat zij het gedaan heeft en steeds weer doet. Ze zegt: "De mens heeft de neiging om al zijn tekortkomingen, al zijn frustraties, alle emoties en zwakheden onder het tapijt te schoffelen, om vervolgens op het tapijt te gaan staan en net te doen alsof hij de bobbel ellende die eronder ligt niet voelt. Maar wat elk mens zou moeten doen, (als het even kan met hulp van een begenadigd therapeut), is om dat tapijt op te tillen en om het beest dat eronder ligt in de ogen te kijken en bij de kladden te vatten." Het is heerlijk om zo toegesproken te worden vanuit je televisie en om dan naar bed te gaan met totaal hernieuwde energie voor de komende dag. Het feit dat de hashtag #verliefd opgriet die avond zo populair was, geeft al aan dat ik niet de enige was die deze oppepper aan het eind van de zomervakantie best kon gebruiken.

Vier dagen later vloog ik terug naar New York, weg van de schapen en terug naar de ratten, maar voor de komende tijd kan ik er weer tegenaan. Bedankt, Griet!

Bekijk Roos Plaatsman/Rose Ellis live:
<https://www.youtube.com/watch?v=WuT2YxhvWQM>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 5 september 2016

1 Branford Marsalis & Kurt Elling

Upwards Spiral (OKeh)

2 Joe Lovano

Classic! Live! (Blue Note)

3 Jasper Hoiby

Fellow Creatures (Edition)

4 Brad Mehldau

Blues And Ballads (Nonesuch)

5 Count Basie

Live At The Kurhaus (Doctor Jazz)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Bad Plus

It's Hard (OKeh)

Een nieuwe Bad Plus is altijd een verrassing. Nu een heel album met covers, uiteraard op hun geheel eigen wijze gearrangeerd. Smullen van 'Mandy' en 'Time after time' zoals u deze krakers nog nooit heeft gehoord.

2 Mats Eilertsen

Rubicon (ECM)

Na zijn cd's op het Hubro label nu het ECM-debuut van bassist Mats Eilertsen. En jawel hoor, ook hier heeft producer Manfred Eicher weer de touwtjes stevig in handen. Minder uitgesproken dan voorheen maar uiteraard wel schitterend en contemplatief.

3 'Live In Paris'-serie

(Fremaux)

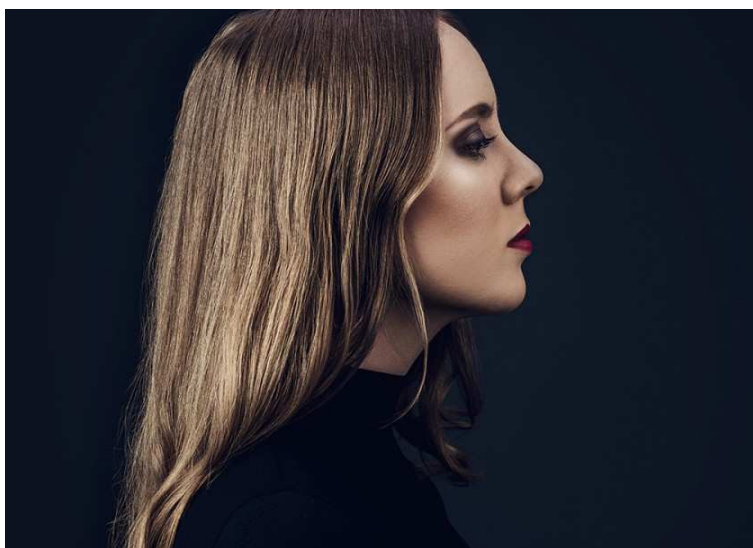
Bij Fremaux, hét kwaliteits-reissuelabel van Franse bodem, worden de archieven van de radio doorgespit. In de 'Live In Paris'-serie zitten reeds eerder uitgegeven items (lang vervallen dus zeer welkom wederom op cd!), maar de meerderheid ziet nu voor het eerst de digitale schijf. Heerlijke jaren vijftig en zestig opnamen van onder anderen Les McCann, Modern Jazz Quartet, JATP, Horace Silver.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 7 september 2016

De Zweedse zangeres Ellen Andersson. (Foto: Satu Knape)

Mike Flynn, Jazzwise (UK):

ANDRE CANNIERE

The Darkening Blue (Whirlwind Recordings)

Anna Filipieva, Jazz.Ru (Russia):

MACIEJ FORTUNA TRIO

Jazz (Fortuna Music)

Jan Granlie, Salt Peanuts (Norway):

MARY HALVORSON

Meltframe (Firehouse Records)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany):

TUULE KANN - JAAK SOOÄÄR

Teisele Kaldale / To The Other Side (Tutl)

Henning Bolte, Jazzism (Netherlands):

JAKOB BRO/THOMAS MORGAN/JOEY BARON

Streams (ECM)

Magnus Nygren, Orkester Journalen (Sweden):

CIRCADIA

Advances And Delays (Sofa)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark):

ELLEN ANDERSSON QUARTET

I'll Be Seeing You (Prophone)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Norway):

LIVE MARIA ROGGEN

Apokaluptein (Kirkelig kulturverksted)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy):

TIGRAN HAMASYAN

Atmospheres (ECM Records)

Axel Stinshoff, Jazz thing (Germany):

STEPS AHEAD

Steppin' Out (Jazzline/Delta Music)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia):

WILL CALHOUN

Celebrating Elvin Jones (Motéma Music)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland):

ZBIGNIEW NAMYSŁOWSKI QUINTET

Polish jazz – YES! (Warner Music Poland)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

THE HOUDINI'S

Kickin' In The Frontwindow

Timeless

Bezetting:

Angelo Verploegen (tp, flh), Rolf Delfos (as, ss), Boris van der Lek (ts), Erwin Hoorweg (p), Marius Beets (b), Bram Wijland (d).

'Kickin' In The Frontwindow' van The Houdini's werd in 1993 bij de vermaarde geluidstechnicus Rudy van Gelder opgenomen. De cd was destijds mijn eerste kennismaking met deze ploeg. Ergens in 1998. Toen is de cd recentelijk nog eens draaide was dat een verrassende herontdekking: strak gespeeld, gedisciplineerd, bijna onwerkelijk goed. Wel even wennen: het is hardbop, maar toch moderner. Het geheel loopt als een trein. En dan die woedende schokken in het arrangement van de titelsong; alsof ze met drie treden tegelijk een trap opstomen. De sound van saxofonist Boris van der Lek (laatst nog bij Jules Deelder gehoord) in 'Ebb tide' is breed en lui, geraffineerd alsof Ben Webster zelf staat te blazen. Prachtig uitgespeeld.

Wat deze cd een gouwe ouwe maakt? Het samenspel van de blazers, de solo's van trompettist Angelo Verploegen, Boris van der Lek en pianist Erwin Hoorweg, de composities van de laatste en van saxofonist Rolf Delfos. Stukken als 'Catch 22 hot' en 'Fat groupie'. De ruimte die Bram Wijland in Gershwin's 'Gone' in een arrangement van Marius Beets krijgt om zijn kunnen op het drumstel te demonstreren. En Marius Beets, die in 'Bouncing Mario' de gemenigheidjes in de compositie uitstekend weet te benutten. En tot slot Rolf Delfos, die in zijn eigen compositie 'Single breath orgy' met een lyrische en bluesy solo uit het ensemble opklimt en de dramatiek in zijn solo hoog opvoert. Al met al is 'Kickin' In The Frontwindow' een sterke, eigenwijze, Nederlandse productie die er nog steeds zijn mag. Nog steeds treedt de groep regelmatig op (met inmiddels ook Ilja Reijngoud op trombone), al hapert hun platenproductie de laatste jaren wat.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

13 JAAR JAZZFLITS 01 09 2003 – 01 09 2016

FESTIVALS OKTOBER

Ellister van der Molen treedt 23 oktober op in Breda. (Persfoto)

SUNDAY JAZZ FESTIVAL

Floralis, Lisse

25 september 2016

(<http://bit.ly/2akXa28>)

Met onder anderen: Michael Varekamp en Rolf Delfos, Gijs Idema Trio, Robert Koemans, Frits Kaatee, Licks & Brains.

OCTOBER MEETING

Bimhuis, Amsterdam

7, 8 en 9 oktober 2016

(<http://www.bimhuis.nl/octobermeeting>)

Met onder anderen: Kaja Draksler, Reinier Baas, Ziv Taubentfeld, Morris Kliphuis, Joris Roelofs, Oscar Jan Hoogland en Jasper Stadhouders.

SWINGFESTIVAL BREDA

Diverse locaties, Breda

23 oktober 2016

(<http://www.swingfestivalbreda.nl/>)

Met onder anderen: Fernando Lewis, Elizabeth Simonian, Ellister van der Molen en Coal Harbour Sextet.

PARKJAZZ KORTRIJK

Schouwburg, Kortrijk

28 tot en met 30 oktober 2016

(<http://www.parkjazz.be/>)

Met onder anderen: John Scofield, Brussels Jazz Orchestra, Michel Portal & Bojan Z, Aka Moon, Stuff! en Bram de Looze.

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL NIJMEGEN

Diverse locaties, Nijmegen

26 tot en met 30 oktober 2016

(<http://bit.ly/2bQcVRO>)

Met onder anderen: Makaya McCraven, Chronometer's Orchestra, Ben van Gelder Quintet, 3times7 ft. Eric Vloeimans en Aziza ft. Holland, Potter, Loueke, Harland.

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL ROTTERDAM

LantarenVenster, Rotterdam

28 tot en met 30 oktober 2016

(<http://www.jazzinternationalrotterdam.nl>)

Met onder anderen: Makaya McCraven, Cory Henry & The Funk Apostles, The Pack Project 2016 met Jorrit Westerhof ft. Eric Vloeimans, Omer Avital Quintet en Dhafer Youssef – Diwan Of Beauty & Odd.

VARIA

PRINSES CHRISTINA JAZZ CONCOURS

Inschrijving Prinses Christina Jazz Concours geopend

Op 26 en 27 november vindt in het Bimhuis, Amsterdam een nieuwe editie van het Prinses Christina Jazz Concours plaats. De inschrijving van het tweejaarlijkse evenement staat open voor jonge jazzmuzikanten van 12 tot en met 21 jaar. Er is plek voor 30 solisten, duo's en bands en 8 bigbands. De inschrijving sluit op 1 oktober 2016 of eerder als het maximumaantal deelnemers bereikt is. Deelnemers mogen zelf bepalen wat ze spelen, mits hun muziek een element van improvisatie bevat. Meer informatie op <http://www.christinaconcours.nl>.

101 MEESTERWERKEN die u nog niet heeft gehoord (deel 9)

In het februarinummer van dit jaar publiceerde de redactie van het Franse blad Jazzmagazine een lijst van '101 Meesterwerken die u nog niet gehoord heeft'. Albums uit alle tijdperken van de jazz. In Jazzflits presenteren we in tien afleveringen titels uit deze lijst. Deze editie deel negen:

Tim Berne Science Friction Band

The Sublime And (Thirsty Ear)

Michael Brecker

Nearness Of You (Verve)

Miles Davis

Water Babies (Columbia)

Peter Erskine

You Never Know (ECM)

Benny Golson Quartet

Free (Argo)

Andrew Hill

Time Lines (Blue Note)

Jo Jones

Trio (Fresh Sound)

Gerry Mulligan

The Gerry Mulligan Songbook (Pacific Jazz)

Max Roach

It's Time (Impulse)

Francois Tusques

Free Jazz (Adda)

OVERLEDEN

Bobby Hutcherson in 2008 tijdens het North Sea Jazz Festival. (Foto: Tom Beetz)

Rudy van Gelder, 25 augustus 2016 (91)

Amerikaans opnametechnicus, van Nederlandse origine. Was beroemd om de geluidskwaliteit van zijn opnamen, en dat niet alleen voor het Blue Note-label. Duldde bij zijn werkwijze geen pottenkijkers. Lees over collega Max Bollemans bezoek aan hem in 'I'm the beat', pag. 18-22.

Toots Thielemans, 22 augustus 2016 (94)

Speelde naast mondharmonica ook gitaar. Trok in 1947 naar New York en werd al gauw internationaal bekend wegens zijn optredens in de combo's van Benny Goodman en George Shearing. Trad met vrijwel iedereen op die wat betekende in de jazz. Hij is een schoolvoorbeeld van de eigenschap dat het er in de jazz niet alleen om gaat welke noten je speelt, maar des te meer hoe je ze kneedt.

Louis Smith, 20 augustus 2016 (85)

Amerikaans trompettist; maakte eind jaren vijftig een paar platen voor Blue Note, trok zich daarna terug in het onderwijs, tot hij twintig jaar later nieuwe kansen kreeg bij het Deense label Steeplechase. In 1991/92 toerde hij, samen met trompetcollega Webster Young, onder leiding van Rein de Graaff door ons land in het kader van diens 'Vervolgcurcus bebop'.

Derek Smith, 20 augustus 2016 (85)

Engelse pianist, die zich in 1957 in Amerika vestigde. Werkte in de jaren zeventig met Benny Goodman, maakte tal van platen met een eigen trio en samen met andere, swinggeoriënteerde musici.

Louis Stewart, 20 augustus 2016 (72)

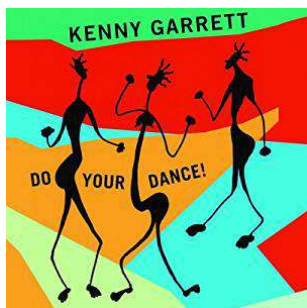
Met Dublin als uitvalsbasis, waar deze Ierse gitarist in de jaren zeventig een aantal platen vastlegde, toerde hij onder andere met Benny Goodman en George Shearing, trad op in Australië, de VS, Duitsland en de Scandinavische landen.

Bobby Hutcherson, 15 augustus 2016 (75)

Amerikaanse vibrafonist; gaf door een eigen spelopvatting in de jaren zestig een speciale kleur aan spraakmakende opnamen van Eric Dolphy, Andrew Hill, Joe Henderson en aan die van hemzelf, alle voor Blue Note. Hij bleef actief, tot we hem pas in de jaren tachtig terughorden op het Landmark-label in een wat conventionele wijze van spelen. (jjm)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 5 september 2016

1 Kenny Garrett

Do Your Dance
(Mack Avenue)

2 Branford Marsalis & Kurt Elling

The Upward Spiral
(Okeh)

3 Steve Turre

Colors For The Masters
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortens, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reyn-

ia77

JazzFlits

Fotografie: Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

OVERLEDEN (vervolg)

Connie Crothers, 13 augustus 2016 (75)

Haar naam kan niet genoemd worden zonder ook die van pianist Lennie Tristano te laten vallen, gezien haar leerjaren, de medemusici (saxofonist Lenny Popkin), de stijl van spelen en de wijze waarop bekende standards werden omgevormd. Trad op in Berlijn en in Antwerpen.

Pete Fountain, 6 augustus 2016 (86)

Klarinettist uit New Orleans, in 1950 mede-oprichter van de Basin Street Six, gangmaker van de Amerikaanse dixielandstijl – en wat daarbij hoort – in zijn geboorteplaats. Genoot, ook internationaal, enorme populariteit door optredens voor Amerikaanse televisieshows. **(jjm)**

Freddy Sunder, 5 augustus 2016 (85)

Belgische zanger, gitarist en dirigent. Was zowel actief in de populaire muziek als de jazz. Als jazzgitarist voldoende erkend bij de fans, soms minder gewaardeerd omdat Sunder zich (om den brode) ook bezighield met het lichtere genre. Sunder werkte met onder anderen Peggy Lee, Sammy Davis Jr, Nathalie Cole, Shirley Bassey en Toots Thielemans. Hij was van 1981 tot 1990 dirigent van het BRT-orkest. **(erik carette)**

JAZZ MIDDELHEIM

JAZZ IN BEELD

Jef Neve zondag 14 augustus op Jazz Middelheim.
(Foto: Jean Schoubs)